

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัย ผลของการวิจัยปรากฏดังนี้

1. การวิเคราะห์ความรับผิดชอบต่องานด้านบริหารของกลุ่ม เกษัชกรอุตสาหกรรมทั้งหมด ผลปรากฏว่า เกษัชกรอุตสาหกรรมมีความรับผิดชอบต่องานด้านบริหารสูง เพราะมีค่าคะแนนเฉลี่ย สูงกว่า
2. การวิเคราะห์ความรับผิดชอบต่องานด้านบริหารของกลุ่ม เกษัชกรอุตสาหกรรมทั้งหมด โดยแยกออก เปรียบเทียบ เป็นงานด้านบริหารด้านต่าง ๆ ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า เกษัชกร อุตสาหกรรมมีความรับผิดชอบต่องานด้านวางแผนและจัดระบบงานสูง เป็นอันดับหนึ่ง ค่าเฉลี่ย $4.20 + 1.31$ มีความรับผิดชอบต่องานด้านวินิจฉัย และตัดสินใจสั่งการสูงรอง เป็นอันดับสอง มีค่าเฉลี่ย $4.10 + 1.24$ มีความรับผิดชอบต่องานบริหารงานบุคคล สูงรองลงมา เป็นอันดับสาม มีค่าเฉลี่ย $3.90 + 1.37$ ส่วนความรับผิดชอบต่องานด้านการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน เกษัชกรอุตสาหกรรม ทั้งหมด มีความรับผิดชอบสูงรองลงมา เป็นอันดับสี่ ซึ่ง เท่ากับความรับผิดชอบต่องานด้านการ ประชาสัมพันธ์ ส่วนความรับผิดชอบต่องานด้านบริหารการเงินและงบประมาณ เกษัชกรอุตสาหกรรม ทั้งหมดมีความรับผิดชอบสูง เป็นอันดับสุดท้าย มีค่าเฉลี่ย 3.6 ซึ่งต่ำกว่าอันดับที่สี่ทั้งสองด้าน ซึ่ง ค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ $3.80 + 1.15$
3. การวิเคราะห์ความรับผิดชอบต่องานด้านบริหารของ เกษัชกรอุตสาหกรรมที่มี ประสิทธิภาพในด้านการบริหารงานต่างกัน
 ผลการวิเคราะห์ความรับผิดชอบต่องานด้านบริหารทั้งส่วนรวมและแยก เปรียบเทียบ เป็นด้าน ๆ ระหว่าง เกษัชกรอุตสาหกรรมที่มีประสิทธิภาพด้านการบริหารงาน กับ เกษัชกรอุตสาหกรรม ที่ไม่มีประสิทธิภาพด้านการบริหาร ผลปรากฏว่า ทั้งสองกลุ่มมีความรับผิดชอบต่องานด้านบริหารทั่วไป ไม่แตกต่างกัน เพราะมีค่าเฉลี่ย 3.91 และ 3.60 ตามลำดับ อนึ่ง เกษัชกรอุตสาหกรรมกลุ่มที่มี ประสิทธิภาพด้านการบริหาร คือ เกษัชกรโรงงานที่ทำงานด้านบริหารอยู่จริง จำนวน 27 คน และ กลุ่มที่ไม่มีประสิทธิภาพด้านการบริหาร คือ กลุ่ม เกษัชกรโรงงานที่ไม่ได้ทำงานด้านบริหารเลย จำนวน 58 คน

ผลการวิเคราะห์ความรับผิดชอบต่องานด้านบริหาร เปรียบเทียบระหว่าง เกสัชกร
 อุดสาหกรรมกลุ่มที่มีประสบการณ์ด้านการบริหารมาก คือ เป็นกลุ่ม เกสัชกรอุดสาหกรรมที่ทำงาน
 ด้านบริหารอยู่จริงข้างบนนี้ จำนวน 27 คน แต่กำหนดให้ว่า ถ้าผ่านงานด้านบริหารมานานกว่า
 5 ปีขึ้นไป ให้ถือว่าเป็นผู้มีประสบการณ์ด้านการบริหารมาก ส่วนที่ทำงานด้านบริหารมานาน
 น้อยกว่า 5 ปีลงมา ให้ถือว่าเป็นผู้มีประสบการณ์ด้านการบริหารน้อย ผลปรากฏว่าทั้งสองกลุ่ม
 มีความรับผิดชอบต่องานด้านบริหารไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. การวิเคราะห์ความรับผิดชอบต่องานด้านบริหารของกลุ่ม เกสัชกรหญิง และกลุ่ม
 เกสัชกรชาย ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า กลุ่ม เกสัชกรอุดสาหกรรมหญิง ซึ่งมีจำนวน 45 คน
 กับกลุ่ม เกสัชกรอุดสาหกรรมชาย จำนวน 41 คน มีความรับผิดชอบต่องานบริหารไม่แตกต่างกัน
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.72 ± 1.06 และ 4.06 ± 1.12 ตามลำดับแต่
 กลุ่ม เกสัชกรอุดสาหกรรมชายมีความรับผิดชอบต่องานทางด้านการเงินและงบประมาณ ทางด้าน
 ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน ด้านประชาสัมพันธ์ สูงกว่ากลุ่ม เกสัชกรอุดสาหกรรมหญิง
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งตรงกับความจริงที่ว่า เกสัชกรชายจะมีความสัมพันธ์
 ใกล้ชิดกับพนักงานในโรงงานอุดสาหกรรมทั้งหญิงและชายได้ดีกว่า เกสัชกรหญิง อาจสืบเนื่องมาจาก
 สังคมไทยที่หัวหน้างานที่เป็นชายมีโอกาสใกล้ชิดกับพนักงานได้มากกว่าทั้งในเวลาทำงานและหลัง
 เวลาทำงาน

5. การวิเคราะห์ความรับผิดชอบต่องานด้านบริหารของกลุ่ม เกสัชกรอุดสาหกรรมที่จบ
 การศึกษาครั้งสุดท้ายจากคณะ เกสัชศาสตร์ ภายในประเทศกับ เกสัชกรอุดสาหกรรมที่จบการศึกษา
 ครั้งสุดท้ายจากสถาบันการศึกษาในต่างประเทศ การศึกษาวิจัยในชั้นนี้ เลือกกลุ่มตัวอย่างที่จบ
 การศึกษาครั้งสุดท้ายจากคณะ เกสัชศาสตร์ภายในประเทศ จำนวน 70 คน โดยไม่คำนึงว่าจบ
 การศึกษาชั้นปริญญาตรีหรือโท กับกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาครั้งสุดท้ายจากสถาบันการศึกษาใน
 ต่างประเทศ จำนวน 15 คน โดยไม่คำนึงว่าจบการศึกษาชั้นปริญญาตรีหรือโทจากประเทศไทย
 มาก่อน

ผลการวิเคราะห์ เปรียบเทียบปรากฏว่า เกสัชกรอุดสาหกรรมที่จบการศึกษาครั้งสุดท้ายจาก
 สถาบันการศึกษาในต่างประเทศ มีความรับผิดชอบต่องานด้านบริหารสูงกว่า เกสัชกรอุดสาหกรรม

ที่จบการศึกษาจากคณะ เกษศาสตร์ในประเทศเพียงเล็กน้อยโดยที่ทั้งสองกลุ่มมีค่าเฉลี่ย
4.35 \pm 1.36 และ 3.65 \pm 1.50 ตามลำดับ

การวิจัยพบว่า เกษกรอุตสาหกรรมทั้งหมดมีความรับผิดชอบต่องานด้านบริหารสูง
และการเปรียบเทียบความรับผิดชอบระหว่างกลุ่ม เกษกรอุตสาหกรรมที่มีประสบการณ์ด้าน
บริหารงานไม่เท่ากัน ก็พบว่ามีความรับผิดชอบต่องานด้านบริหารไม่แตกต่างกัน และการ
วิเคราะห์ เปรียบเทียบการรับผิดชอบต่องานด้านบริหารระหว่างกลุ่ม เกษกรอุตสาหกรรมชาย
และหญิง และ เกษกรอุตสาหกรรมที่จบการศึกษาครั้งสุดท้ายจากสถาบันการศึกษาภายใน
ประเทศ กับต่างประเทศก็ไม่แตกต่างกันเช่นกัน แต่เมื่อทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบ
แต่ละกลุ่ม โดยหาค่าเฉลี่ยความรับผิดชอบต่องานด้านบริหารชอยลงไปตามชนิดของการบริหาร
ที่สำคัญต่องานบริหารโรงงานผลิตยาแผนปัจจุบัน อย่างเช่นการวางแผน และจัดระบบงาน
การบริหารงานบุคคล การประชาสัมพันธ์ การวินิจฉัย และตัดสินใจสั่งการ การติดตามและ
ประเมินผลการปฏิบัติงาน และการบริหารการเงินและการงบประมาณ กลับพบว่าในแต่ละกลุ่ม
ของ เกษกรอุตสาหกรรมที่ทำการวิเคราะห์ เปรียบเทียบมีความแตกต่างกันอยู่บ้าง ทั้งในกลุ่ม
ตนเองและระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ดังผลสรุปของการวิจัยที่กล่าวมาแล้วข้างต้น การศึกษาวิจัย
ครั้งนี้ได้ครอบคลุมไปหลายด้านพร้อมกัน ไม่เจาะจงงานด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะ ในระบบ
การบริหารงานผลิตในอุตสาหกรรมผลิตยา ซึ่ง เกษกรอุตสาหกรรมมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่องาน
ด้านนั้น ๆ

การศึกษาความรับผิดชอบด้านการบริหารเป็น เรื่องที่มีขอบเขตกว้างขวางมาก ถ้าหาก
ต้องการศึกษาอย่างลึกซึ้งแล้วจะต้องทำให้ละเอียดเป็นด้าน ๆ ไป หรือตั้งเป็นโครงการใหญ่ขึ้น
ผลการวิจัย เรื่องนี้น่าจะเป็นแนวทางให้ผู้ที่สนใจที่จะทำการวิจัยทางด้านนี้ให้ลึกซึ้งและ เป็นขั้นตอน
กว่านี้ เป็นต้น โดยอาศัยวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นพื้นฐานความรู้ทางด้านนี้ เพื่อใช้เป็นแนวทาง
การศึกษาวิจัยโดยละเอียดเฉพาะ เรื่อง เหล่านั้นต่อไป

ข้อเสนอแนะ

เภสัชกรอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่าไม่มีหน้าที่ความรับผิดชอบต่อ
งานด้านบริหารโดยตรงทั้งหมดทุกด้าน อาจรับผิดชอบในบางส่วนของหน้าที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานผลิต
เช่น การวางแผน และจัดระบบงานผลิต การตัดสินใจสั่งการและการแก้ปัญหาต่าง ๆ การ
บริหารงานบุคคล และการติดตามประเมินผลการทำงานของผู้ใต้บังคับบัญชา มากกว่างานด้าน
การประชาสัมพันธ์ งานด้านการเงินและงบประมาณ ซึ่งตกเป็นหน้าที่ของฝ่ายอื่น ๆ ไป แต่ใน
ปัจจุบัน วิทยาการต่าง ๆ ก้าวหน้าไปเร็วมาก การศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมให้แก่ตัวเภสัชกร
อุตสาหกรรมเอง เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้แน่นอน เพราะคงไม่มีใครยอมหยุดอยู่กับที่หรือถอยหลัง
เป็นแน่ การแข่งขันกันในตลาดแรงงานปัจจุบันมีอัตราสูงขึ้นทุกปี ดังนั้น เภสัชกรอุตสาหกรรม
ที่มีความสามารถทางด้านการบริหารและวิชาการในบุคคลคนเดียวกันย่อมได้เปรียบกว่าแน่นอน
ดังจะเห็นได้จากข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามที่ได้คืนมา ซึ่งปรากฏว่า เภสัชกรอุตสาหกรรม
ส่วนใหญ่ต้องการได้รับการศึกษาอบรมเพิ่มเติมเกือบทั้งสิ้น และความต้องการ การศึกษาเพิ่มเติม
ทางด้านบริหารงานจะมีอัตราสูงกว่าการอบรมทางด้านวิชาการ ส่วนวิธีการศึกษาเพิ่มเติมนั้น
มีความต้องการแตกต่างกันไป คือ ต้องการได้รับการอบรมทางด้านบริหารระยะสั้น ตั้งแต่
1 ถึง 4 อาทิตย์ สูงถึงร้อยละ 70 ส่วนการศึกษาอบรมทางไปรษณีย์อีกร้อยละ 10.5 และมี
เพียงร้อยละ 5.8 ที่ต้องการศึกษาเพิ่มเติมโดยการอ่านหนังสือตำราต่าง ๆ ด้วยตนเอง ส่วนที่
ต้องการให้หน่วยงานหรือบริษัทส่งไปรับการอบรมในต่างประเทศมีเพียงร้อยละ 3.5

วิชาส่วนใหญ่ที่ต้องการศึกษาเพิ่มเติมขณะปฏิบัติงาน คือ การศึกษาวิชาด้านการบริหารงาน
ที่เกี่ยวข้องกับการผลิต ตามลำดับความต้องการดังต่อไปนี้ การบริหารงานบุคคล การบริหารงาน
ด้านการวางแผน และจัดระบบงานผลิต การตัดสินใจงาน การบริหารการเงิน และการลงทุน
และงานด้านการประชาสัมพันธ์ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับความต้องการการศึกษอบรมด้านวิชาการ
และเทคโนโลยีใหม่ทั้งด้านการผลิต และการวิเคราะห์ และควบคุมคุณภาพแล้ว นับเป็นความ
ต้องการรองลงมา ยังมีบางส่วนที่ต้องการศึกษาเพิ่มเติมทางด้านภาษาอังกฤษ และการเขียน
จดหมายโต้ตอบภาษาอังกฤษ ซึ่งก็เป็นปัญหาในการทำงานของ เภสัชกรอุตสาหกรรมในบริษัทของ
ต่างประเทศบ้าง

เพื่อตอบสนองความต้องการ การศึกษาอบรมเพิ่มเติมทั้งทางด้านความรู้ทางด้านการบริหารงานในโรงงานผลิตยาและวิชาการเทคโนโลยีที่ทันสมัยทางด้านการผลิตและควบคุมคุณภาพ ของกลุ่มเภสัชกรอุตสาหกรรมบ้านเราขณะนี้ น่าจะเป็นภาระความรับผิดชอบของเภสัชกรรมสมาคมแห่งประเทศไทย และกลุ่มเภสัชกรอุตสาหกรรมซึ่งมีนโยบายอยู่แล้วว่าจะสนับสนุนเภสัชกรอุตสาหกรรมให้มีความก้าวหน้าในอาชีพทางด้านเภสัชอุตสาหกรรม โดยจัดการอบรมวิชาการด้านการบริหารงานโรงงาน ควบคู่กันไปพร้อมกับการอบรมด้านวิชาการซึ่งได้ปฏิบัติอยู่แล้ว ทั้งนี้จะทำให้เภสัชกรอุตสาหกรรมได้มีโอกาสพบปะและสามารถแลกเปลี่ยนทัศนะทางด้านต่าง ๆ ต่อกันได้ อันจะเป็นการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถแก่เภสัชกรอุตสาหกรรม ซึ่งผลของงานดังกล่าวจะยังสะท้อนกลับมายังกลุ่มวิชาชีพของคุณ อันเป็นภวระสนองนโยบายที่ต้องการสร้างสามัคคีความเป็นปึกแผ่นและพิทักษ์รักษาซึ่งผลประโยชน์โดยชอบธรรมของสมาชิกในกลุ่มเภสัชกรอุตสาหกรรมโดยทั่วกัน

ความสำเร็จในการเตรียมตัวบุคลากรที่สำคัญในระบบการบริหารงานผลิตยาแผนปัจจุบัน ซึ่งธุรกิจและการลงทุนของอุตสาหกรรมประเภทนี้ในประเทศไทยทุกวันนี้ เป็นธุรกิจที่มีการแข่งขันมากที่สุดประเภทหนึ่ง ควรจะเป็นความร่วมมือกันของหลายหน่วยงาน ซึ่งอาจเป็นโครงการร่วมระหว่างฝ่ายธุรกิจและฝ่ายนโยบายและการวางแผนการศึกษาของภาครัฐบาล ซึ่งมีหน้าที่โดยตรงในการเตรียมหลักสูตรการศึกษาวิชาเภสัชกรรมให้เหมาะสมกับความต้องการของตลาดงานในประเทศ โดยอาจทำการสำรวจจากเจ้าของธุรกิจว่าต้องการบุคลากรหรือเภสัชกรอุตสาหกรรมที่มีคุณสมบัติด้านใดบ้าง แล้วนำมาปรับปรุงเพื่อบรรจุเนื้อหาวิชานั้นลงในหลักสูตรการศึกษา ทั้งชั้นปริญญาตรี และปริญญาโท การสนับสนุนให้เภสัชกรอุตสาหกรรมที่กำลังปฏิบัติงานอยู่ได้มีโอกาสไปศึกษาต่อในชั้นปริญญาโทก็ดี การเข้ารับการฝึกอบรมเพิ่มเติมก็ดี ไม่เป็นการลงทุนที่ขาดผลประโยชน์เลย เพราะประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเภสัชกรอุตสาหกรรมที่ปรับปรุงให้ดีขึ้น ผลประโยชน์ย่อมตกเป็นของโรงงานนั่นเอง.